

nostmi vyššími na jevo při hlavním přelíčení skutkovou podstatu zažalovaného trestného činu, nýbrž jiného deliktu, který nenáleží k příslušnosti porotního soudu, vynésti rozsudek podle svého právního přesvědčení. Přísnější hlediska obžalovacího návrhu jsou však vzhledem k zásadám předpisů §§ 259 čís. 3, 262 a 267 tr. ř. do té míry směřovatná pro nalézací soud, že, shledav ve skutku pachatelově souhrn zákonných znaků určitého trestného činu s mírnější trestní sankcí, nemůže nechati beze zřetele další skutečnosti vyšetřené na jevo z výsledků řízení, jež, rovněž skutkově zjištěny, pozměnily by ve spojení s ostatními jednání pachatelovo v přísněji trestný čin, pokud se týče aspoň při témže druhu deliktu odůvodňovaly by použití vyšší trestní sazby. Obžalovaný byl obžalován mimo pro přestupek slovní urážky úřední osoby podle § 312 tr. zák. též pro zločin veřejného násilí podle § 81 tr. zák. Soud však v jeho činnosti, obžalobou kvalifikované jako zločin podle § 81 tr. zák., shledal jen skutkovou podstatu urážky úřední osoby též skutkem. Právem však vytýká zmatečnou stížnost státního zastupitelství, že rozsudek při údajích svědka Josefa P-a, potvrzujícího, že pro ono počínání obžalovaného, v němž soud shledal podstatu přestupku § 312 tr. zák., nemohl ihned vykonati úřední úkon, nýbrž že se musel odebrati pro četnickou asistenci, opomenul učiniti skutkové zjištění i ohledně dalšího zákonného znaku přestupku podle § 312 tr. zák., který podmiňuje vyšší trestní sazbu jakožto přitěžující okolnost v zákoně jmenovitě uvedenou, zda totiž trestná činnost obžalovaného (urážka úřední osoby) byla spojena s následkem, že se jí buď skutečně překazilo vykonání příkazu vrchnostenského, neb aspoň pouhé konání služby osoby v § 68 tr. zák. jmenované. Nedostatek tohoto hodnocení svědectví P-ova a skutkového zjištění týká se okolnosti rozhodné, v zákoně vytčené pro použití vyšší trestní sazby. Uplatněný formální zmatek neúplnosti rozsudku podle § 281 čís. 5 tr. ř. slouží tedy k doličení předpokladu hmotněprávního zmatku podle § 281 čís. 11 tr. ř. Bylo proto odůvodněné zmatečnou stížností vyhověti a uznati, jak se stalo. Podle § 288 odst. 2 čís. 3 tr. ř. byla pak věc přikázána nyní příslušnému okresnímu soudu ve Slavkově, by ji znovu projednal a rozhodl.

Čís. 4185.

Neoprávněné obchodování s umělými sladidly (sacharinem, cukerinem) není soudním přestupkem podle § 10 zák. o potravinách (čís. 89/1897), nýbrž přestupkem důchodkovým (§ 4 odst. 1 čís. nař. čís. 37/1917).

(Rozh. ze dne 1. června 1931, Zm I 818/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmatečnou stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudkem okresního soudu v Horní Plané ze dne 9. srpna 1930, jímž byla obžalovaná uznána vinnou přestupkem neoprávněného obchodování

s cukerinem podle § 10 zákona ze 16. ledna 1896, čís. 89 ř. zák., byl porušen zákon v ustanovení čl. IV. a V. uvoz. patentu k trestnímu zákonu a § 10 zákona ze 16. ledna 1896, čís. 89 ř. zák. z roku 1897; rozsudek ten se zrušuje a obžalovaná se podle § 259 čís. 3 tr. ř. zprošťuje z obžaloby pro přestupek podle § 10 zákona čís. 89/1897. Okresnímu soudu v Horní Plané se nařizuje, by spisy postoupil příslušnému okresnímu finančnímu ředitelství k dalšímu případnému řízení.

D ů v o d y :

Záznamovým rozsudkem okresního soudu v Horní Plané ze dne 9. srpna 1930 byla obžalovaná uznána vinnou přestupkem neoprávněného obchodování s cukerinem podle § 10 zákona ze 16. ledna 1896, čís. 89 ř. zák. Podle trestního oznámení, jehož se rozsudek dovolává, byla obviněná finančním orgánem přistižena v držení 1½ kg cukerinu rakouského a německého původu, který koupila k dalšímu prodeji. Rozsudkem tím, jenž, nebyv napaden, vešel v moc práva, byl porušen zákon. Podle § 10 zákona o potravinách ze 16. ledna 1896, čís. 89 ř. zák. z roku 1897 dopustí se přestupku, kdo jedná proti nařízením vydaným podle §§ 6 a 7 tohoto zákona. Zákaz chovati na prodej a prodávati sacharin a umělá sladidla obsahovalo nařízení ministerstva vnitra, obchodu a zemědělství z 20. dubna 1898, čís. 52 ř. zák. (v § 1), jež bylo podle své úvodní věty vydáno na základě § 7 zákona o potravinách čís. 89/1897. Zakládalo proto jednání proti tomuto zákonu skutkovou podstatu přestupku podle § 10 cit. zákona, jenž patřil do příslušnosti soudů. Tento stav se změnil vydáním císařského nařízení ze dne 25. ledna 1917, čís. 37 ř. zák., jež v § 7 výslovně zrušilo veškerá dotud platná na obchod s umělými sladidly se vztahující nařízení, najmě min. nařízení ze dne 20. dubna 1898, čís. 52 ř. zák., a jež v § 4 odst. 1 ustanovuje, že se na přestupky tohoto císařského nařízení vztahuje ustanovení trestního zákona o důchodkových přestupcích s jeho dodatky. Toto císařské nařízení není vydáno na základě §§ 6 a 7 zákona o potravinách čís. 89/1897, a nelze již proto překročení ustanovení tohoto cíl. nařízení podřaditi pod ustanovení § 10 zákona o potravinách čís. 89/1897.

Čís. 4186.

Jde-li o přestoupení § 4 zák. čís. 177/1909, nestačí ohrožení jako při jednání proti ustanovení § 5 cit. zák., nýbrž musí býti prokázáno, že nebezpečí rozšíření nákazy v souzeném případě skutečně nastalo.

Zrušení rozsudku podle § 33 tr. ř. z důvodu zmatku čís. 5 § 281 tr. ř. (rozpor se spisy).

(Rozh. ze dne 1. června 1931, Zm II 276/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: